

Lovforslag nr. L 229. Fremsat den 21. april 1999 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven og kommuneskatteloven

(Indgreb mod sort arbejde, socialt bedrageri m.v.)

§ 1

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 5. august 1998, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1056 af 23. december 1998, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 D indsættes:

»§ 6 E. Efter skatteministerens nærmere bestemmelse kan direktøren for Told- og Skattestyrelsen, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter, indhente oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervs-mæssige forhold i elektronisk form fra andre offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring.

Stk. 2. Resultatet af registersamkøringen kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter, videregives til statslige told- og skattemyndigheder eller til kommunale skatte- eller inddrivelsesmyndigheder.

§ 6 F. Med henblik på at imødegå overtrædelser af lovgivningen om skatter og andre ydelser til det offentlige kan Told- og Skattestyrelsen oprette et register over fysiske og juridiske personer, der har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter.

Stk. 2. Registrerede oplysninger og oplysninger hos Told- og Skattestyrelsen, der ligger til grund for en registrering, er omfattet af samme tavshedspligt som den, der gælder for oplysninger omfattet af skattestyrelseslovens § 37.

Stk. 3. Registrering kan ikke foretages eller opretholdes mere end fem år efter, at det forhold, der begrunder en registrering, er konstateret.«

2. § 7 C ophæves.

3. I § 8 B, *stk. 1*, og § 8 F, *stk. 1*, udgår: »til brug ved skatteligningen«.

4. I § 8 B, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »pensionsordninger m.v.«: »samt om eksistensen af sådanne ordninger, hvortil der ikke er foretaget indbetaling«.

5. I § 13, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:

»På samme måde straffes medvirken til skatte-svig, jf. straffelovens § 23.«

6. Efter § 13 A indsættes:

»§ 13 B. Den, der som led i virksomhed forsætligt udsteder en faktura med et urigtigt indhold eller udsteder anden urigtig dokumentation for levering eller aftagelse af varer eller ydelser, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, hvis dokumentationen er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde.

§ 13 C. Den, der som led i virksomhed aftager varer eller ydelser på sådanne fordelagtige vilkår, at den pågældende indser, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sine forpligtelser til rettidigt at selvangive vederlaget eller til rettidigt at afregne skyldig skat eller indeholdt skat eller arbejdsmarkedsbidrag, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde.«

7. I § 18 indsættes efter »§ 13«: », § 13 B, § 13 C«.

8. I § 23 indsættes efter »§§ 13«: », 13 B, 13 C«.

§ 2

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbeholdtgørelse nr. 735 af 10. oktober 1998, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1033 af 23. december 1998, foretages følgende ændringer:

1. § 57, *stk. 1*, affattes således:

»Efter nærmere af skatteministeren fastsatte regler skal de indeholdelsespligtige overfor de statslige told- og skattemyndigheder foretage angivelse af indeholdelsen, herunder identificere ved personnummer de personer, der har fået udbetalt eller godskrevet A-indkomst i A-skatteperioden. Skatteministeren kan fritage grupper af indeholdelsespligtige fra at identificere modtagere af A-indkomst i angivelsen.«

2. I § 57, *stk. 2*, indsættes som 5. pkt.:

»Er den indeholdte A-skat angivet rettidigt, men mangler angivelse af personnumre, finder 3. og 4. pkt. anvendelse.«

3. I § 57 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* De statslige told- og skattemyndigheder kan i elektronisk form stille oplysninger fra angivelserne til rådighed for statslige eller kommunale myndigheder til brug for skatteadministration, inddrivelse af offentlige fordringer eller kontrol af udbetalinger fra det offentlige. Oplysningerne kan endvidere stilles til rådighed for statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser til brug for kontrol med udbetaling af dagpenge m.v.«

§ 3

I merværdiafgiftsloven (momsloven), jf. lovbeholdtgørelse nr. 634 af 23. juli 1997, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 890 af 3. december 1997, § 1 i lov nr. 435 af 26. juni 1998 og senest ved § 5 i lov nr. 1056 af 23. december 1998, foretages følgende ændring:

1. I § 81 indsættes efter *stk. 3* som nye stykker:

»*Stk. 4.* Den, der som led i virksomhed forsægtigt udsteder en faktura med et urigtigt indhold eller udsteder anden urigtig dokumentation for levering eller aftagelse af varer eller ydelser, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, hvis dokumentationen er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af afgifts-tilsvar. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde.

Stk. 5. Den, der som led i virksomhed aftager varer eller ydelser på sådanne fordelagtige vilkår, at den pågældende indser, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sin forpligtelse til at medregne vederlaget til afgiftstilsvaret eller til rettidigt at afregne afgiftstilsvaret, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 6*.

§ 4

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbeholdtgørelse nr. 803 af 6. oktober 1995, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1078 af 20. december 1995, § 2 i lov nr. 423 af 26. juni 1998, § 4 i lov nr. 910 af 16. december 1998 og senest ved § 1 i lov nr. 1014 af 23. december 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 16 b, *stk. 1*, ændres »*stk. 2-5*« til: »*stk. 2-6*«.

2. I § 16 b indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Afregning efter *stk. 2-5* for et givet kalenderår foretages sidste gang i det år, der ligger tretten år efter kalenderåret.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1999, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. § 1, nr. 2, træder i kraft den 1. januar 2000.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Som led i finanslovsaftalen for 1999 blev det mellem Regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti aftalt, at der »igangsættes initiativer, der kan mindske omfanget af socialt bedrageri og sort arbejde, herunder forbedre muligheder for registersamkøring og myndighedernes kontrolmuligheder og vilkår vedrørende bevisbyrde.«

Embedsmænd fra Finansministeriet, Justitsministeriet, Socialministeriet, Arbejdsministeriet, Skatteministeriet, Erhvervsministeriet og Økonomiministeriet har i et samarbejde undersøgt en række initiativer, som kan bidrage til at nedbringe socialt bedrageri og sort arbejde. Det har været retningsgivende for arbejdet, at sådanne initiativer skal være egnede modtræk imod de forholdsvis få personer og virksomheder, der bryder reglerne, uden at være til gene for de mange, der følger reglerne, og som må bære den økonomiske byrde ved de fås misbrug.

For både de mange og for de få er det endvidere en forudsætning, at eventuelle initiativer opfylder kravet om retssikkerhed.

På denne baggrund er det besluttet af søge følgende initiativer gennemført:

- 1) Månedlige indberetning af personnumre (MIA) på *alle* modtagere af A-indkomst.
- 2) Indberetning fra pensionsinstitutter af personnumre på ejere af pensionsordninger.
- 3) Adgang for kommunale socialforvaltninger til elektronisk at udveksle oplysninger indbyrdes.
- 4) Adgang for kommunale socialforvaltninger til elektronisk at indhente oplysninger fra Told- og Skattestyrelsen.
- 5) Indhentning af erklæringer fra reelt enlige som betingelse for at modtage børnetilskud skal kunne spredes over året.
- 6) Forbedring af arbejdsløshedskassernes muligheder for at benytte MIA-oplysninger, jf. pkt. 1.

- 7) Udvalgsarbejde til udvikling af edb-programmer, som kan benyttes i kontroløjemed.
- 8) Adgang for Told & Skat til at indhente oplysnin-
ger fra andre myndigheders registre.
- 9) Etablering af et register i Told- og Skattestyrelsen over personer og virksomheder, der har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab.
- 10) Kriminalisering af virksomheders udstedelse af falske fakturarer og lignende dokumentation.
- 11) Kriminalisering af virksomheders aftagelse af »sorte« varer eller ydelser.
- 12) Krav om at momsregistrerede skal udstede fakturarer ved levering til privatforbrug.

Af de nævnte initiativer kan nr. 4, 6, 7 og 12 gennemføres uden ny lovgivning af henholdsvis Socialministeriet, Arbejdsministeriet, Finansministeriet og Skatteministeriet. Initiativerne under nr. 3 og 5 søges gennemført ved et lovforslag fra Socialministeriet, Indenrigsministeriet og By- og Boligministeriet, som fremsættes samtidig med nærværende forslag.

Nærværende lovforslag rummer de resterende initiativer:

Ad 1:	Månedlig indberetning til Told & Skat af personnumre på modtagere af A-indkomst fra <i>alle</i> indeholdelsespligtige, jf. § 1, nr. 2 og § 2.
Ad 2:	Pligt for den finansielle sektor til at foretage årlige indberetninger til Told & Skat af identiteten af ejerne af pensionsordninger, jf. § 1, nr. 3 og 4.
Ad 8:	Adgang for Told & Skat til oplysninger, der er registreret elektronisk hos andre myndigheder, om borgeres og virksomheders økonomiske eller erhvervmæssige forhold, når oplysningerne er af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter eller afgifter, jf § 1, nr. 1.

F. t. l. vedr. skattekontrolloven m.v.

- Ad 9: Adgang for Told & Skat til at oprette et register over personer og virksomheder, der har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter m.v., jf. § 1, nr. 1.
- Ad 10 og 11: Kriminalisering af virksomheders medvirken til skatte- eller afgiftsunddragelse dels ved udstedelse af urigtige fakturaer og lignende dokumentation, dels ved aftagelse af »sorte« varer eller ydelser, jf. § 1, nr. 5-8 og § 3.

Herudover foreslås uafhængigt af finanslovsaftalen for 1999, at der af administrative grunde indføres en tidsmæssig grænse på 13 år for regulering og afregning af kommunale skatter mellem staten og kommunerne, jf. § 4.

*Gældende ret og lovforslaget**1. Adgang for de centrale told- og skattemyndigheder til at rekvirere, registrere og videregive oplysninger, jf. forslaget under § 1, nr. 1:*

Erfaringerne med blandt andet selskabstømmere, konkursryttere, skattearrangementer og dårlige betalere viser, at der er behov for, at skatte-, afgifts- og inddrivelsesmyndighederne får bedre adgang til oplysninger, der er registreret hos andre myndigheder, om økonomiske eller erhvervs-mæssige forhold vedrørende personer og virksomheder, der ikke ønsker at overholde gældende skatte- og afgiftsregler eller ikke vil betale deres gæld til det offentlige.

Efter de gældende almindelige regler for videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder kan skatte-, afgifts- eller inddrivelsesmyndighederne som udgangspunkt kun indhente oplysninger fra en anden forvaltningsmyndighed, hvis oplysningen konkret må anses for at være af væsentlig betydning for henholdsvis skatte-, afgifts- eller inddrivelsesmyndighedernes virksomhed, og oplysningen ikke vedrører særlige personlige forhold. Herudover gælder skattekontrollovens § 8 D, hvorefter bl.a. offentlige myndigheder efter anmodning skal meddele skattemyndighederne oplysninger, der af skattemyndighederne skønnes at være af væsentlig betydning for skattemyndigheden, men oplysninger om unavngivne skal dog kun gives efter Ligningsrådets bestemmelse.

Det foreslås på denne baggrund, at skatteministeren ved bekendtgørelse skal kunne bemyndige direktøren for Told- og Skattestyrelsen til at indhente oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervs-mæssige forhold i elektronisk

form fra andre forvaltningsmyndigheder, når oplysningerne er af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter. Efter forslaget vil oplysningerne kunne videregives til statslige told- og skattemyndigheder eller til kommunale skatte- eller inddrivelsesmyndigheder, når oplysningerne må anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter, jf. forslaget under § 1, nr. 1 til § 6 E.

Det foreslås endvidere, at Told- og Skattestyrelsen med henblik på at imødegå overtrædelser af lovgivningen om skatter og andre ydelser til det offentlige skal kunne foretage en tidsbegrænset registrering af personer og virksomheder, der har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter eller afgifter, jf. forslaget under § 1, nr. 1 til § 6 F.

2. Indberetning af ejerne af visse pensionsordninger, jf. forslagene under § 1, nr. 3 og 4:

Det foreslås at indføre en pligt for den finansielle sektor til at foretage årlige indberetninger til de statslige told- og skattemyndigheder om ejerne af pensionsordninger.

Indberetningen skal bl.a. sikre de sociale myndigheder et kendskab til pensionsordningerne. Efter § 14 i lov om aktiv socialpolitik kan en kommune ikke yde kontanthjælp, hvis ansøgeren eller dennes ægtefælle har en formue, der dækker den pågældendes økonomiske behov. Det er anslået, at det vil medføre en årlig merudgift for socialministeriet på mellem 10 og 50 mill. kr., hvis der ved udmåling af kontanthjælp ikke tages hensyn til kapitalpensioner m.v.

3. Medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 13, jf. forslaget under § 1, nr. 5:

Efter skattekontrollovens § 13 straffes for skatte-svig den, der med forsæt til at unddrage det offentlige skat afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om en person er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegning. Straffen er bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Ved grov uagtsomhed er straffen bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte.

Efter straffelovens § 289 straffes den, der gør sig skyldig i skattesvig af særlig grov karakter, med fængsel i op til 4 år.

Efter straffelovens § 23 omfatter den for en lov-overtrædelse givne straffebestemmelse alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen.

En bestemmelse om straf for skattesvig fandtes allerede i *lov nr. 104 af 1. juni 1903 om indkomst- og formueskat til staten*.

Forgængerne til den nuværende bestemmelse i skattekontrolloven om straf for skattesvig var § 13 og § 14 i *lov nr. 392 af 12. juli 1946 om selvangivelse af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m.v. (kontrolloven)*.

Efter § 13 i kontrolloven straffedes med bøde eller i særligt grove tilfælde med hæfte eller fængsel i indtil to år den, der i svigagtig hensigt afgav urigtige, ufuldstændige eller på anden måde vildledende oplysninger til brug ved ansættelsen af *sin egen eller en af ham repræsenteret skatteydere*s skattepligtige indkomst eller formue eller til brug ved beregningen af sin egen eller en af ham repræsenteret skatteydere's indkomst- eller formueskat. I bestemmelsen var tillige fastsat regler om offentliggørelse af den pågældendes identitet i tilfælde af skattebesvigelse af mere alvorlig karakter.

I følge forarbejderne til 1946-loven fandt man det påtrængende, at også professionelle rådgivere, der havde medvirket til skatteunddragelsen, kunne strafforfølges og eventuelt idømmes strengere straffe end den pågældende skatteyder selv. Som følge heraf blev professionelles medvirken til skatteunddragelse selvstændigt kriminaliseret i lovens § 14, stk. 1.

Efter § 14, stk. 1, kunne der idømmes hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel i op til 2 år til den, der *erhvervsmaessigt* bistod en skattepligtig med affattelse af selvangivelse eller regnskab til brug for ligningsmyndighederne, og som ved denne virksomhed unddrog eller søgte at unddrage det offentlige skat. Ved grov uagtsomhed kunne der idømmes bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte.

Efter § 14, stk. 2, kunne den, der i øvrigt forsætligt medvirkede til en forsætlig overtrædelse af § 13, straffes med bøde eller hæfte.

Ved *lov nr. 539 af 17. december 1971 (skattekontrolloven)* er § 13, stk. 1, ændret til den nugældende affattelse, hvor der er tilstræbt en klar og enkel beskrivelse af gerningsindholdet.

Efter bestemmelsen straffes »den, der..... afgiver urigtige eller vildledende oplysninger.....til brug ved afgørelse af, om en person er.....«. Ansvaret er således ikke begrænset til den skattepligtige, men kan pålægges enhver, der afgiver de pågældende oplysninger.

Efter forarbejderne til loven fra 1971 indebærer den nugældende formulering af § 13 en udvidelse af den personkreds, der direkte efter skattelovgivningen vil kunne pådrage sig ansvar for skattesvig. § 14 i kontrolloven blev samtidig ophævet som overflødig. Det

anførtes i den forbindelse i forarbejderne, at hvis en person, der har medvirket til skattesvig, ikke direkte er omfattet af § 13, vil hans forhold være omfattet af de almindelige regler om medvirken i straffelovens §§ 23 og 24, jf. Folketingstidende 1971-72, tillæg A, spalte 122.

Den lovændring, der blev gennemført i 1971, har i praksis i de senere år givet anledning til tvivl om, i hvilket omfang straffelovens § 23 om medvirken kan anvendes som grundlag for strafansvar for personer, der ikke direkte er omfattet af personkredsen i skattekontrollovens § 13.

I en sag, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1989 s.128 H, havde tiltalte opført et privat svømmebassin for en hovedaktionær, men havde faktureret til dennes selskaber som fradrags- og afskrivningsberettigede leverancer. Ved Vestre Landsret blev tiltalte dømt for medvirken til selskabernes og hovedaktionærens skattesvig, idet sidstnævnte betragtedes som skattepligtig af værdien af svømmebassinet (maskeret udlodning). Tiltaltes murermesterselskab havde endvidere udført håndværksarbejder for venner og ansatte og for tiltalte selv uden at have faktureret disse arbejder. For disse forhold blev tiltalte dømt for dels medvirken til ydelsesmodtagernes skattesvig (disse havde ikke selvangivet gaverne), dels som medvirkende til murermesterselskabets skattesvig (idet selskabet ikke havde indtægtsført denne yderligere erhvervsindkomst) og endelig for egen skattesvig (idet værdien af de ufakturerede arbejder ansås for værende maskeret udbytte for tiltalte). Denne afgørelse var i overensstemmelse med dagældende praksis på området.

Ved Højesterets dom hjemvistest sagen, der var en tilståelsessag, til fornyet behandling i byretten, idet Højesteret på grundlag af sparsomme oplysninger i dommene og retsbogsudskrifterne fandt det tvivlsomt, om den tiltalte tillige ved omfaktureringerne havde gjort sig skyldig i medvirken til skattesvig. I præmisserne fastslog Højesteret, at skattekontrollovens § 13, stk. 1, efter sin ordlyd har »et gerningsindhold, der omfatter visse former for medvirken til andres skatteunddragelse. Efter det i forarbejderne anførte må de personer, der omfattes af bestemmelsen, have bistået umiddelbart ved afgivelsen af urigtige eller vildledende oplysninger til brug for ligningsmyndighederne - typisk ved udarbejdelsen af en urigtig selvangivelse. Det må bero på en konkret vurdering, om og i hvilket omfang der med hjemmel i straffelovens § 23 kan ske en udvidelse af bestemmelsen til at gælde andre former for medvirken, og en sådan vurdering må også være afgørende for, om straffelovens § 289 kan bringes i anvendelse.«

Ved sagens genoptagelse, jf. Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1990.52 V, blev tiltalte frifundet for medvirkensforholdet i relation til hovedaktionæren, idet landsretten fandt, at de pågældende omfaktureringer (vedrørende svømmebassinet) nok havde til formål at gøre det muligt for hovedaktionæren at besvige de selskaber, han var direktør for og aktionær i, men ikke at muliggøre skattesvig. Selv om omfaktureringerne var egnede til at hidføre skattesvig, fandtes den tiltalte, der i mellemtiden havde trukket sin tilståelse tilbage, ikke at have haft det fornødne forsæt til hovedaktionærens skattesvig. Tiltalte blev derimod dømt for overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1, for så vidt angik hans egen og det af ham beherskede selskabs skatteunddragelser.

Retspraksis ved landsretterne synes at have taget denne højesteretsdom til indtægt for kun i meget begrænset omfang at straffe for medvirken til skattesvig efter straffelovens § 23. Som eksempler kan nævnes Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1998.187 Ø og Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1998.317 Ø.

I 1998.317 Ø blev en hovedaktionær og en revisor dømt for overtrædelse af straffelovens § 289 i forbindelse med et urigtigt selskabsregnskab, hvori to fiktive provisionsnotaer indgik. De to andre tiltalte, der havde udfærdiget de fiktive notaer, blev i byretten dømt for medvirken, men blev frifundet i landsretten. Det udtaltes i den forbindelse: »De tiltaltes handlinger, der ikke omfattes af beskrivelsen i skattekontrollovens § 13, findes ikke at have haft en så nær tilknytning til skatteunddragelsen, at der er tilstrækkelig grundlag for at fastslå medvirkensansvar i medfør af straffelovens § 23.«

I 1998.187 Ø var tiltalte 2 tiltalt for medvirken til tiltalte 1's skatte- og moms- og momssvig. Tiltalte 1 var restauratør og tiltalte 2's samlever, og tiltalte 2 var daglig bestyrer af og regnskabsfører for restauranten. Tiltalte 2 nedskrev den daglige omsætning, og tiltalte 1 holdt den ikke-bogførte del af omsætningen uden for sit moms- og skatteregnskab. Tiltalte 2 blev dømt i byretten, men frifundet i landsretten. Landsretten henviste til, at domfældelse for medvirken til skatte- og afgiftsunddragelse i følge retspraksis som udgangspunkt forudsætter, at den pågældende har bistået umiddelbart ved indgivelse af det urigtige afgiftstilsvær eller urigtige oplysninger til skattevæsenet.

Det foreslås på denne baggrund præciseret i skattekontrolloven, at de almindelige regler for strafbar medvirken efter straffelovens § 23 i fuldt omfang finder anvendelse ved medvirken til overtrædelse af skattekontrollovens § 13.

Den foreslåede henvisning til straffelovens § 23 har til formål at fastslå, at medvirkensansvaret ikke er begrænset til tilfælde, hvor bistanden har haft en særlig nær tilknytning til skattesvigen (afgivelsen af de urigtige oplysninger til skattemyndighederne), men at det også omfatter andre tilfælde, hvor den pågældende ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til skattesvigen. Dette indebærer bl.a., at også medvirkenshandling, der er fjernere fra selve afgivelsen af oplysningerne, vil kunne danne grundlag for et medvirkensansvar, såfremt der foreligger den fornødne tilregnelighed. Om det tilstrækkelige bevismateriale er til stede må naturligvis i alle tilfælde bero på en konkret vurdering.

Om bestemmelsen henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 5.

4. Kriminalisering af virksomheders udstedelse af urigtige fakturaer og lignende dokumentation, jf. forslaget under § 1, nr. 6 til § 13 B i skattekontrolloven:

I sammenhæng med de overvejelser, der ligger bag forslaget om at præcisere strafansvaret for medvirken, der er omtalt ovenfor under afsnit 3, foreslås, at det direkte i skattekontrolloven gøres til en strafbar handling at udstede en urigtig faktura eller lignende dokumentation for levering eller aftagelse af varer eller ydelser, hvis dokumentationen er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Dette forslag kan opfattes som en selvstændig kriminalisering af en særlig form for medvirken til skattesvig, idet en sådan urigtig fakturering m.v. fremmer modtagerens muligheder for på et senere tidspunkt at begå skattesvig. Det bør dog fremhæves, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse er fuldbyrdet allerede ved udstedelsen af den urigtige dokumentation, og det er uden betydning, om modtageren efterfølgende faktisk anvender dokumentationen til at begå skattesvig med. Det bør endvidere fremhæves, at straffelovens § 289, der bl.a. anvendes i forhold til grov skattesvig og medvirken hertil, ikke vil kunne anvendes i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 13 B.

Forslaget skal i øvrigt ses i lyset af, at det er af væsentlig generel betydning, at eksterne interessenter som kreditorer, långivere, handelspartnere, myndigheder m.fl. kan have tillid til, at fakturaer og lignende regnskabsmæssig dokumentation, som en virksomhed udsteder, er korrekte.

Om bestemmelsen henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 6.

Der foreslås indsat en bestemmelse svarende til § 13 B i momslovens § 81, jf. forslaget under § 3.

5. Kriminalisering af virksomheders aftagelse af »sorte« varer eller ydelser, jf. forslaget under § 1, nr. 6 til § 13 C i skattekontrolloven:

I praksis straffes den, der aftager »sorte« varer eller ydelser, som udgangspunkt ikke. Ved »sorte« varer eller ydelser forstås i denne sammenhæng, at den, der leverer varen eller præsterer ydelsen, ikke opfylder sine forpligtelser efter den fiskale lovgivning til f.eks. at betale skat af vederlaget.

Denne praksis bygger bl.a. på, at skattespørgsmålet opfattes som et spørgsmål mellem den, der modtager vederlaget, og det offentlige, således at strafansvar alene kan komme på tale for den »sortarbejdende« og ikke for kunden. Dertil kommer, at aftagelse af »sorte« varer eller ydelser normalt ligger forud for det tidspunkt, hvor den fiskale forpligtelse skal opfyldes.

De almindelige regler om medvirken, jf. straffelovens § 23, fører imidlertid ikke nødvendigvis til det resultat, at medvirksomansvar for kunden principielt er udelukket. Det bemærkes herved, at også den medvirkende, der står uden for et pligtforhold, er strafferetlig ansvarlig.

I mange tilfælde foreligger der et samvirke mellem udbydere og modtagere af »sorte« varer eller ydelser, hvor de helt bevidst deler den økonomiske fordel, der er forbundet med ikke at opgive det fulde vederlag til det offentlige. Dette taler for, at de to parter strafferetligt behandles på nogenlunde samme måde. Det må nok i mange tilfælde antages, at aftagere af »sorte« varer eller ydelser alene gennem sanktioner som f.eks. straf kan afholdes herfra, da de ofte netop ønsker den billigere vare eller ydelse.

Selv om der som ovenfor nævnt under afsnit 3 stilles forslag om, at der i skattekontrollovens § 13 medtages en udtrykkelig henvisning til den almindelige medvirkenbestemmelse i straffelovens § 23, finder regeringen det rigtigst, at strafansvaret for aftagelse af »sorte« varer eller ydelser i tilfælde, hvor kunden er en virksomhed, hviler på en udtrykkelig bestemmelse herom.

Det foreslås således, at der i skattekontrollens § 13 C indsættes en bestemmelse, hvorefter den, der som led i virksomhed aftager varer eller ydelser på sådanne fordelagtige vilkår, at den pågældende indser, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sine forpligtelser efter skattelovgivningen, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Det skal fremhæves, at selve det at købe en vare eller ydelse billigst muligt selvsagt ikke skal være straf-

bart. Bestemmelsen tager således ikke sigte på tilfælde, hvor der nok er tale om fordelagtige vilkår, men hvor der ikke er grund til at tro, at vilkårene er påvirket af, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sine forpligtelser efter den fiskale lovgivning.

Det må forventes, at bestemmelsen navnlig på grund af bevismæssige vanskeligheder kun vil blive anvendt i begrænset omfang i praksis.

Den foreslåede kriminalisering i § 13 C omfatter virksomheders aftagelse af »sorte« varer eller ydelser, f.eks. »piratring« . Bestemmelsen omfatter ikke privates aftagelse af »sorte« varer eller ydelser. Det skyldes bl.a., at private ofte ikke har et sådant kendskab til markedsvilkårene, at de kan bebrejdes at aftage »sorte« varer eller ydelser af mere individuel karakter. En kriminalisering af privates aftagelse af »sorte« varer eller ydelser ville desuden kunne nødvendiggøre, at fakturaer skal gemmes som dokumentation for, at der er indgået aftale på almindelige markedsmæssige vilkår, hvilket ville medføre et uforholdsmæssigt stort administrativt merarbejde for private borgere.

Hvorvidt private undtagelsesvis vil kunne straffes for aftagelse af »sorte« varer eller ydelser, vil bero på, om de objektive og subjektive betingelser for at bringe den almindelige medvirkenregel i anvendelse er opfyldt, jf. skattekontrollovens § 13, jf. straffelovens § 23.

Selv om private skal holdes udenfor den foreslåede kriminalisering efter skattekontrollovens § 13 C, er det hensigten at søge eksistensen af »sorte« arbejde synliggjort for derigennem at fremme en holdningsændring i befolkningen mod »sorte« arbejde til gavn for en begrænsning af efterspørgslen på »sorte« ydelser. Det er derfor tanken administrativt at indføre krav om udstedelse af faktura, når en virksomhed leverer varer eller ydelser.

Efter merværdiafgiftsloven og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse skal der for hver leverance af momspligtige varer eller ydelser fra en registreret virksomhed udstedes faktura til modtageren. Ved salg fra en registreret virksomhed til privat forbrug kan udstedelse af faktura dog undlades.

Det er nu tanken ved en ændring af moms bekendtgørelsen at ophæve denne fritagelse for udstedelse af fakturaer ved leverancer til privat forbrug, eventuelt med en bagatelgrænse.

Ændringen indebærer ikke en pligt for den private forbruger til at opbevare fakturaen. Myndighederne vil således ikke i forbindelse med en konkret forespørgsel kunne forlange, at køber skal kunne fremvise relevant udstedt faktura til dokumentation.

Fakturakravet vil ikke fjerne »sorte« varer eller ydelser fra det private forbrug, men kravet forventes at ville begrænse befolkningens efterspørgsel efter »sorte« varer eller ydelser.

Om den foreslåede bestemmelse i § 13 C henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 6.

Der foreslås indsat en bestemmelse svarende til § 13 C i momslovens § 81, jf. forslaget under § 3.

6. Indførelse af en almindelig pligt for indeholdelsespligtige til løbende at indberette identiteten af modtagere af A-indkomst (MIA-ordningen), jf. forslagene under § 1, nr. 2 og § 2:

Det foreslås - for bl.a. at modvirke socialt bedrageri - at *alle* indeholdelsespligtige vedrørende A-skat fremover månedligt skal foretage indberetning til de statslige told- og skattemyndigheder om identiteten af de personer, der er ydet A-indkomst til. Skatteministeren kan dog efter forslaget fritage grupper af indeholdelsespligtige fra at angive identiteten på modtagere af A-indkomst.

På grund af den usikkerhed, der er forbundet med vurderingen af de erhvervsadministrative virkninger af forslaget, vil skatteministeren kunne udnytte denne bemyndigelse efter samråd med forligspartierne bag finansloven for 1999.

Som led i finanslovsaftalen for 1995 mellem regeringspartierne (Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne) samt Venstre og Det Konservative Folkeparti blev det aftalt, at de sociale myndigheder og arbejdsløsheds-kasserne skulle sættes i stand til hurtigere og mere tidssvarende at kontrollere, om der sker udbetaling af offentlige ydelser på et urigtigt grundlag.

Ønsket var navnlig at sikre, at dagpengeydelse og kontanthjælp ikke blev udbetalt samtidig med, at modtageren oppebar lønindkomst.

Ved lov nr. 1113 af 21. december 1994 blev skatteministeren bemyndiget til efter aftale med socialministeren at fastsætte regler, hvorefter arbejdsgivere og andre, der udbetaler A-indkomst, i forbindelse med den månedlige redegørelse til de statslige told- og skattemyndigheder for indeholdt A-skat tillige skal oplyse, hvilke personer, angivet ved personnummer, der i den pågældende periode har modtaget A-indkomst.

Ordnningen skulle tilrettelægges således, at de indberettede oplysninger om indkomsterhverver hurtig blev stillet til rådighed for de sociale myndigheder og arbejdsløsheds-kasserne m.v. Herved ville fejludbe-

talingerne kunne begrænses til væsentlig kortere perioder med deraf følgende besparelse.

Bemyndigelsen er senest udnyttet ved bekendtgørelse nr. 975 af 20. november 1996, som ændret ved bekendtgørelse nr. 332 af 8. juni 1998, hvorefter arbejdsgivere, der i det forudgående kalenderår har haft mindst 11 ansatte, månedligt skal indberette alle ansattes personnumre til den lokale told- og skatteforvaltning. Pligten til at indberette består, uanset om der er foretaget indeholdelse i udbetalingen eller ikke. Der skal ikke foretages indberetning om ydelse af A-indkomst efter lov om social pension eller efter pensionsbeskatningsloven.

Indberetning til MIA-ordningen er i dag ikke integreret med afregning af indeholdt A-skat, men med virkning fra år 2000 gennemfører de statslige told- og skattemyndigheder en omlægning, der vil forenkle det nuværende indberetningssystem. Herefter vil manuel indbetaling af indeholdt A-skat og indberetning af ansattes personnumre ikke længere være adskilt, men kunne ske på samme blanket. Omlægningen indebærer ikke en sammenlægning eller sammenkøring af de to systemer.

Omlægningen medfører, at de nuværende to indberetningsblanketter for henholdsvis indeholdt A-indkomst og MIA-indberetningen lægges sammen til én. Indeholdelsespligtige skal herefter på girokortet til indbetaling af A-skat ved en krydsmarkering anføre, om der i den forløbne måned har været til- eller afgang af A-indkomstmodtagere, herunder hvilke personnumre det vedrører.

De eksisterende elektroniske indberetningsløsninger bibeholdes, og på længere sigt vil de statslige told- og skattemyndigheder tilbyde indeholdelsespligtige at foretage indberetning af personnumre over Internettet.

Det store antal virksomheder, der anvender lønbureauer til administration af deres lønningsregnskab m.v., vil ikke i nævneværdig grad blive berørt af den her foreslåede ændring.

De indberettede oplysninger kan i dag i elektronisk form stilles til rådighed for offentlige myndigheder og for statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser med henblik på kontrol af udbetaling af offentlige ydelser og dagpenge m.v., samt for offentlige myndigheder med henblik på skattekontrol eller myndighedernes arbejde med at opkræve restancer til det offentlige.

Indberetningsordningen medvirker i sin nuværende form til at undgå fejludbetalinger på bl.a. kontanthjælpsområdet, sygedagpengområdet og uddannelsesstøtteområdet.

7. Indførelse af en tidsmæssig grænse for regulering og afregning af skatter mellem staten og kommunerne, jf. forslagene under § 4:

Det foreslås, at der af administrative grunde indføres en tidsmæssig grænse på 13 år for regulering og afregning af kommunale skatter mellem staten og kommunerne.

Efter kommuneskattelovens § 15 skal staten en gang månedligt udbetale et beløb til dækning af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter til kommunerne. Beløbet svarer til en tolvtedel af kommunens årsbudget.

Efter kommuneskattelovens § 16 og § 16 a foretages første gang i året 2 år efter kalenderåret en regulering af de udbetalte beløb på grundlag af de oplysninger, der foreligger den 1. maj dette år. Alt efter om forskellen mellem de beregnede skatter og det beløb, der er udbetalt ved tolvtedelsafregningen, er i statens eller kommunens favør, opkræver eller udbetaler staten et beløb til kommunen svarende til differencen. Inden udbetalingen eller opkrævningen bliver differencen dog korrigeret med et beløb vedrørende betalingen. Det drejer sig om uerholdeligheder, bevillingsmæssige eftergivelse eller andre beløb, der er ført i tilgang eller afgang.

I praksis indgår følgende beløb i fordelingen:

- Beregnede skatter herunder beløb vedrørende skat af aktieindkomst og virksomhedsskat, særlig indkomstskat og tillægsskat (fra SLUT-systemet).
- Ligningsmæssige ændringer vedr. ovennævnte skatter (fra SLUT-systemet).
- Registrerede ændringer i relation til betalingen af beregnede skatter i statens opkrævningssystem (KOBRA). Kommunerne har i medfør af kildeskattelovens § 64 et krav på, at der gennemføres fordeling af pålignede skatter og ændringer fra statens opkrævningssystem (KOBRA). Disse ændringer - såkaldte ordrer - omfatter uerholdelighed, forældelse, bevillingsmæssig eftergivelse og tidligere afskrevne nu indgåede beløb. Fra år 2005 indgår restancer vedrørende indkomståret 1992 og fremefter ligeledes som en ordre, der skal afregnes.

For efterfølgende år - første gang 3 år efter kalenderåret - afvikles fordelingen og den efterfølgende regulering efter kommuneskattelovens § 16 b. Dette sker efter samme principper som ved første afregning, idet der dog tillægges en rente på ca. 6 pct. pr. år. Beløb vedrørende kalenderåret 1970 indgår med andre ord i fordelingen i maj 1998 med et rentemæssigt tillæg på ca. 156 pct. Beløb vedrørende restancer efter § 16 b, stk. 3, indgår først fra og med kalenderåret 1992.

I praksis afvikles fordelingen vedrørende et givet kalenderår første gang i maj måned to år efter kalenderåret og omfatter alle tidligere år. I maj måned 1998 afregnes således alle kalenderårene 1970 til og med 1996, i maj 1999 afregnes alle kalenderårene 1970 til og med 1997, osv. De omtalte skattebeløb inklusive renter afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december.

Formålet med lovforslaget er at reducere de administrative omkostninger, der er forbundet med beslutningen om pr. 1. august 1999 at lukke det maskinelle kildeskattesystem vedrørende årene 1970 til og med 1986, og dermed den maskinelle behandling af fordelingsoplysninger.

Det er endvidere et formål fremover at muliggøre en rullende systemnedlukning uden unødige administrative omkostninger. Der kan således indføres en rullende systemnedlukning, således at der sker en systematisk lukning af ældste SLUT-år, hver gang der iværksættes et nyt. I forbindelse med den rullende nedlukning tages der udgangspunkt i de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj, jf. kommuneskattelovens § 16 b.

Både selve nedlukningen og suspenderingen af fordelingen er tiltrådt af Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner samt Amtsrådsforeningen.

Provenumæssige konsekvenser

1. Indgreb mod sort arbejde og socialt bedrageri m.v.

De foreslåede initiativer i lovforslaget og i det af Socialministeren samtidigt fremsatte lovforslag om øget fleksibilitet for kommunerne til at indhente oplysninger har til formål at begrænse socialt bedrageri, »sort« arbejde samt fejludbetalinger vedrørende sociale ydelser.

Det faktiske omfang af »sort« arbejde og socialt bedrageri kendes ikke, bl.a. fordi det ikke ud fra de opdagede overtrædelser er muligt at skønne over det faktiske omfang. Tilbagevendende interviewundersøgelser kan dog give et fingerpeg om størrelsesordenen.

Det vil utvivlsomt have en betydelig præventiv virkning, at risikoen for at blive taget i socialt bedrageri og »sort« arbejde bliver større, og at det gøres kriminelt for virksomheder at udstede falske fakturaer og lignende samt aftage »sort« arbejde. Hvor meget det vil betyde samfundsøkonomisk, er svært at gøre op. Men initiativerne vil bl.a. betyde et større grundlag at udskrive skatter på, og på det sociale område og dagpengeområdet vil man kunne spare offentlige udgifter. Hertil kommer, at mediedækningen og den offent-

lige debat kan være med til at ændre befolkningens holdning til socialt bedrageri og »sort« arbejde.

Det skønnes derfor ikke muligt at foretage opgørelser over virkningen for de offentlige kasser af hvert enkelt initiativ i lovkomplekset. Der tilstræbes med initiativerne en budgetforbedring på 500 mill. kr. på helårsbasis.

Forslaget om månedlig indberetning af alle A-indkomstmottagere får først virkning fra 1. januar 2000, men man må forvente, at den præventive virkning af initiativet vil vise sig med det samme.

1995	1996	1997	1998
40 mill. kr.	33 mill. kr.	41 mill. kr.	-34 mill. kr.

Anm.: - Angiver betaling fra kommunerne til staten.

Det fremgår af oversigten, at der har været tale om både positive og negative afregningsbeløb på mellem 30 og 40 mill. kr. årligt. Afregningsbeløbet for 1999 er endnu ikke opgjort.

Afregningsbeløbene fra og med 2000 må antages at ligge på et lavere niveau end i de foregående år. Det skyldes især flytningen af efterbeskatningstidspunktet for ubenyttede etableringskontomidler indskudt før 1987, som med virkning for hævninger efter 1. januar 1999 skal ske i hæveåret i stedet for i henlæggelsesåret.

I finansåret 2000 skønnes virkningen for staten at blive et beløb, der kan ligge mellem en gevinst på 25 mill. kr. og et tab på 25 mill. kr.

Det tilføjes, at disse reguleringer ikke indgår i kommunernes budgetlægning og dermed i fastlæggelsen af den kommunale udskrivningsprocent. Reguleringer vedrørende disse gamle indkomstår påvirker udelukkende kommunernes kassebeholdning.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

De foreslåede straffebestemmelser under § 1, nr. 5-8, og § 3 vil ikke berøre virksomheder, der følger reglerne, negativt men forslagene vil ramme de forholdsvis få virksomheder, som bryder reglerne. Lovforslagene vil således bidrage til at udjævne eksisterende konkurrenceforvridninger i brancher med »sort« arbejde. Det gælder især inden for servicesektoren og bygge- og anlægssektoren. Efterspørslen efter ydelser fra virksomheder, der følger reglerne, vil dermed kunne forøges. Endvidere kan begrænsningen af det »sorte« arbejde øge det legale arbejdsudbud.

2. Tidsmæssig grænse for regulering og afregning af kommunale skatter m.v.

Efter forslaget overtager staten i forbindelse med nedlukningen af de ældste slutsystemer hele risikoen vedrørende skatten af ansættelsesændringer og ændringer vedrørende skattebetalingen for indkomstår, der ligger mere end 13 år tilbage. I nogle år vil staten få en fordel og i andre år et tab og omvendt for kommunerne.

I nedenstående oversigt er vist afregningsbeløbene i de seneste år til kommunerne vedr. indkomstårene 1970 - 1986. Afregningsbeløbene omfatter amts-, kommune- og kirkeskat inkl. renter.

Afregningsbeløb til kommunerne vedr. indkomstårene 1970 - 1986

I øvrigt skønnes lovforslaget ikke at indebære erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsadministrative konsekvenser

Forslagene under § 1, nr. 3 og 4, har været forelagt et Fokuspanel. Af de virksomheder, der har deltaget i evalueringen, har ca. 74 pct. tilkendegivet, at lovforslaget indebærer mærkbare administrative engangsbyrder, og ca. 42 pct. at lovforslaget indebærer mindre løbende administrative byrder. Engangsbyrderne skønnes samlet at udgøre ca. 14.000 timer årligt på samfunds niveau, dog med en betydelig usikkerhed.

Der har været gennemført to konsekvensvurderinger af forslaget under § 2.

Den ene vurdering - der er foretaget af Told- og Skattestyrelsen i samarbejde med Erhvervs- og Selskabsstyrelsen - konkluderer, at forslagens gennemførelse kan indebære en mindre løbende administrativ lettelse for virksomhederne under et.

Den anden vurdering - der er foretaget af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved brug af Erhvervsministeriets Testpanel - konkluderer, at forslagens gennemførelse kan indebære en betydelig løbende administrativ merbelastning.

Begge vurderinger konkluderer, at forslagens gennemførelse i forskelligt omfang kan indebære en administrativ engangsbelastning for virksomhederne under et.

Det er på baggrund af de ovennævnte vurderingers uensartede resultater fundet hensigtsmæssigt, at lade Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i samarbejde med Told- og Skattestyrelsen gennemføre en fornyet ana-

lyse med henblik på at verificere byrdeniveauet. Det forventes, at denne analyse kan gennemføres i løbet af april måned.

Det foreslås derfor, at ændringen af den gældende indberetningsordning afventer resultatet af denne fornyede analyse. Det er herefter tanken, at ordningen kun ændres i det omfang, der mellem partierne bag finanslovsforliget er enighed om, at der er et acceptabelt forhold mellem de erhvervsadministrative konsekvenser og de samfundsmæssige gevinster.

Derudover skønnes lovforslaget ikke at have nævneværdige erhvervsadministrative konsekvenser.

Administrative konsekvenser

Gennemførelse af forslaget skønnes med stor usikkerhed at medføre engangsudgifter på i størrelsesordenen 10 mill. kr. og årlige driftsudgifter på i størrelsesordenen 3 mill. kr. til edb-udgifter for Told & Skat.

Derudover skønnes forslaget ikke at have nævneværdige konsekvenser for stat eller kommuner.

Miljømæssige konsekvenser

Det skønnes, at lovforslaget ikke har miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Det skønnes, at lovforslaget ikke indeholder EU-retlige aspekter.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Der tilstræbes med initiativerne mod sort arbejde og socialt bedrageri m.v. en budgetforbedring på 500 mill. kr. på helårsbasis. Efter forslaget om en tidsmæssig grænse for regulering af kommunale skatter overtager staten hele risikoen vedrørende ansættelsesændringer m.v. for indkomstår, der ligger mere end 13 år tilbage. I nogle finansår vil staten få en fordel og i andre år et tab og omvendt for kommunerne.	Efter forslaget om en tidsmæssig grænse for regulering af kommunale skatter overtager staten hele risikoen vedrørende ansættelsesændringer m.v. for indkomstår, der ligger mere end 13 år tilbage. I nogle finansår vil staten få en fordel og i andre år et tab og omvendt for kommunerne.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ved gennemførelse af forslaget om en tidsmæssig grænse for regulering af kommunale skatter tilstræbes det at undgå merarbejde hos Told & Skat svarende til 4 årsværk i årene fremover, og der opnås en besparelse på ca. 50 mill. kr., idet opdatering af edb-systemer undgås.	Gennemførelse af forslaget skønnes med stor usikkerhed at medføre engangsudgifter på i størrelsesordenen 10 mill. kr. og årlige driftsudgifter på i størrelsesordenen 3 mill. kr. til edb-udgifter for Told & Skat.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Initiativerne mod sort arbejde og socialt bedrageri medfører en udjævning af konkurrenceforvridninger og øget efterspørgsel efter ydelser fra virksomheder, der følger reglerne. Ingen virkninger af forslaget om en tidsmæssig grænse for regulering af kommunale skatter.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Der henvises til bemærkningerne ovenfor.	Forslaget om indberetning af ejerne af visse pensionsordninger skønnes at medføre mærkbare administrative engangsbyrder for ca. 74 pct. af virksomhederne, og mindre løbende administrative byrder for ca. 42 pct. Vedrørende forslaget om ændring af MIA-ordningen henvises der til bemærkningerne ovenfor. I øvrigt har forslaget samlet set ingen nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Høring

Der er foretaget høring af Registertilsynet over lovforslagets § 1, nr. 1. Registertilsynet havde ingen indvendinger mod forslagene.

I forbindelse med lovforslagets fremsættelse er det sendt til udtalelse hos Advokatrådet, Erhvervenes Skatsekretariat, Finansrådet, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Dansk Handel & Service, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Skattechefforeningen, Dømmeforeningen, Skatterevisorforeningen, Politiforeningen i Danmark og Rigsadvokaten.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (f.s.v.a. forslaget til § 6 E i skattekontrolloven).

Efter bestemmelsen kan skatteministeren ved bekendtgørelse bemyndige direktøren for Told- og Skattestyrelsen til at indhente oplysninger i elektronisk form om fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervs-mæssige forhold fra andre offentlige myndigheder i det omfang, det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter, med henblik på samkøring med de hos Told- og Skattestyrelsen eksisterende oplysninger om de pågældende personer.

Told- og Skattestyrelsen kan efter bestemmelsen kun rekvirere oplysninger om økonomiske eller erhvervs-mæssige forhold, og kun i det omfang oplysningerne generelt må anses for at være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatter mere end, hvad der kræves til en korrekt opgørelse eller inddrivelse af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter.

Adgang til oplysninger om rent private forhold som nævnt i forvaltningslovens § 28, stk. 1, er ikke omfattet af bemyndigelsen.

De almindelige regler i den kommende lov om behandling af personoplysninger vil finde anvendelse ved administration af bestemmelsen.

Udtrykket »af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter« dækker ikke kun over selve opgørelses- eller inddrivelsessituationen, men tillige over muligheden for, at Told- og Skattestyrelsen kan føre kontrol til imødegåelse af forkerte oplysninger eller sikring af en effektiv inddrivelse. Told- og Skattestyrelsen får således mulighed for at indhente oplysninger om øko-

nomiske eller erhvervs-mæssige forhold i elektronisk form som led i en generel søgning til brug for en løbende kontrol.

Adgangen for Told- og Skattestyrelsen til at indhente andre myndigheders registrerede oplysninger omfatter blandt andet en adgang til at foretage elektronisk opkobling til de registre, hvor oplysningerne er lageret, og en adgang til at rekvirere elektronisk lagrede oplysninger, f.eks. på diskette, CD-rom eller data-bånd.

Det er ikke tanken, at bestemmelsen skal anvendes til etablering af generelle nye registre i Told- og Skattestyrelsen, baseret på de indhentede data. Det er alene hensigten at sammenholde registrene (samkøring) i et forløb, der undersøger den samtidige forekomst i to registre - eller tilstedeværelse i det ene kombineret med fravær i det andet. De personer eller virksomheder, der ikke falder for udsøgningsskriteriet, forbliver i deres respektive registre.

De berørte personer vil ikke få direkte underretning om, at der sker sammenkøring af oplysninger, men det vil som standardoplysning fremgå af registreringsblanketter, angivelses- og ansøgningsskemaer o.a., at afgivne oplysninger, erklæringer m.v. må påregnes at blive gjort til genstand for en kontrol bl.a. ved sammenkøring med allerede registrerede oplysninger hos andre myndigheder.

Som eksempler på andre myndigheders registre, som det vil være relevant for Told- og Skattestyrelsen at få adgang til med henblik på samkøring med oplysninger, der er registreret af Told- og Skattestyrelsen, kan nævnes:

- Sundhedsministeriets registre over virksomheder, der importerer, anvender eller fremstiller lægemidler.
- Sygesikringens (amternes/Sundhedsministeriets) registre over beløb, der udbetales til ydere.
- Erhvervsfremme Styrelsens register over tilskudsordninger (TØS).
- Danmarks Erhvervsfonds Garantiadministrations-system (DECA) under Erhvervsfremme Styrelsen.
- Nationalbankens register over indberetningerne fra pengeinstitutter om fysiske og juridiske personers betalingsoverførsler til/fra udlandet.
- Finanstilsynets engagementregister vedrørende oplysninger om penge- og realkreditinstitutters enkeltarrangementer over en vis værdi.
- Arbejdstilsynets stamregister over arbejdspladser.
- Fødevareministeriets registre over importører af fødevarer fra EU- og tredjelande.
- Fødevareministeriets registre over fiskere og landbrugere.

- Danmarks Statistiks INTRASTAT-oplysninger (handelsstatistiske oplysninger inden for EU).
- Plantedirektoratets gødningsregister og register om grønne marker og gødningsplaner.
- Strukturdirektoratets og EU-direktoratets forskellige registre over EU-støtteordninger.
- Kommunedata I/S's institutionssystem med oplysninger om formidlet dagpleje.
- Fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register over anmeldte selskaber:
 - Personer, der i løbet af de seneste 3 år har stiftet mere end 10 selskaber.
 - Personer, der i løbet af de seneste 5 år har deltaget i ledelsen af mere end 5 selskaber, når selskaberne er opløst efter de pågældende personers indtræden.
 - Personer, der deltager i ledelsen af mere end 10 aktive selskaber. Undtaget herfra skal være ledelser i børsnoterede selskaber og disses datterselskaber, samt datterselskaber af udenlandske selskaber.
 - Adresser, hvor der er eller har været tilmeldt mere end 10 selskaber. Undtaget herfra skal være adresser tilhørende børsnoterede selskaber og disses datterselskaber, samt adresser på advokater.
 - Danske selskaber, hvis direktører, der tillige kan være selskabernes ejere, eller revisorer har hjemsted i udlandet.

Den pågældende myndighed afholder selv eventuelle udgifter, der er forbundet med at give Told- og Skattestyrelsen adgang til registrerede oplysninger, hvorimod Told- og Skattestyrelsen afholder eventuelle udgifter, der i øvrigt er forbundet med at indhente og behandle disse oplysninger.

Det foreslås videre, at i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter, kan resultatet af registersamkøringen videregives til statslige told- og skattemyndigheder eller til kommunale skatte- eller inddrivelsesmyndigheder.

Der skal ved Told- og Skattestyrelsens afgørelse af, om en videregivelse kan finde sted, tages hensyn til, hvorvidt kendskabet til resultatet af registersamkøringen er af væsentlig betydning for den modtagende myndigheds virksomhed. Myndigheden skal således ikke have udleveret resultater af sammenkørte oplysninger på fysiske eller juridiske personer, som ikke direkte har relevans for myndighedens varetægelse af sin opgave.

Til nr. 1 (f.s.v.a. forslaget til § 6 F i skattekontrolloven)

Efter bestemmelsen kan Told- og Skattestyrelsen foretage en registrering af fysiske og juridiske personer, der har påført eller søgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter og lignende ydelser til det offentlige.

Formålet med bestemmelsen er at imødegå forsøg på overtrædelse af lovgivningen om skatter og lignende ydelser til det offentlige, samt bidrage til opdagelse af overtrædelser af denne lovgivning.

Med registret vil de statslige told- og skattemyndigheder kunne blive varskoet om identiteten af personer og selskaber, der repræsenterer en betydelig risiko for unddragelse af skatter m.v. Myndighederne får således bedre mulighed for at tilrettelægge behandlingen af sager, hvori sådanne personer eller selskaber er involverede, og for at opdage tilfælde, hvor lovgivningen er overtrådt eller forsøges overtrådt.

Kriteriet for optagelse i registret er, at den pågældende har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter. Optagelseskriterierne er objektive i den forstand, at der skal foreligge en administrativ afgørelse eller en dom, hvori det direkte eller indirekte er konstateret, at den pågældende enten har påført det offentlige tab af den nævnte slags eller har forsøgt at påføre det offentlige sådanne tab. Det er ikke et krav, at den pågældende afgørelse er endelig.

Det er ikke en betingelse for registrering som følge af påførte tab, at den pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Registrering kan foretages, hvis det konstateres, at det offentlige er påført et væsentligt tab af den pågældende. Der foreligger i denne sammenhæng et tab, når kravet er overgivet til tvangsinddrivelse.

I forsøgstilfældene forudsætter registrering, at den pågældende har handlet med den fornødne tilregnelighed til, at der kan siges at foreligge et forsøg fra den pågældendes side på at påføre det offentlige et væsentligt tab.

Det er således ikke tilstrækkeligt til at statuere et sådant forsøg, at den pågældende f.eks. fejlagtigt har fortolket tvivlsomme afskrivningsregler til sin egen fordel eller fejlagtigt har opgjort en skattepligtig avance på en måde, der fører til lavest mulig skat. Men hvis det konstateres, at væsentlige forhold er fortiet eller sløret, kan der være tilstrækkelig anledning til registrering for forsøg. Dette gælder navnlig, hvis en person f.eks. udbyder skattearrangementer, som er klart uholdbare.

Eksempler på kriterier, der kan begrunde registrering, er *en* fældende straffedom, *en* administrativ bøvedtagelse, *en* dom om erstatningsansvar, *en* nægtelse af registrering som moms- eller indeholdelsespligtig efter reglerne i kildeskattelovens § 56 A på grund af tidligere ejerskab eller kontrol over en virksomhed, der er ophørt med tab for det offentlige til følge (»Trip-Trap-Træsko«), eller *en* status som udbyder af konstateret uholdbare skattearrangementer.

I kravet om et væsentligt påført eller muligt tab ligger, at beløbet i sig selv skal være betydeligt. Det vil ofte i forsøgstilfældene være vanskeligt at opgøre det mulige tab for det offentlige, men er der tale om påførte tab, må det vejledende kræves, at beløbet samlet set ikke er under 50.000 kr.

De oplysninger, der registreres, er oplysninger om den pågældendes identitet samt oplysninger om grundlaget for registreringen. I forbindelse med registrering af identiteten af en juridisk person, der beherskes af en eller få fysiske eller juridiske personer, f.eks. et aktieselskab ejet af en hovedaktionær, vil der kunne foretages registrering af identiteten af de pågældende fysiske eller juridiske personer.

De almindelige regler i den kommende lov om behandling af personoplysninger vil finde anvendelse ved administration af bestemmelsen.

Told- og Skattestyrelsen afgør som den dataansvarlige, om en fysisk eller juridisk person opfylder kriterierne for at blive registreret. Told- og Skattestyrelsen underretter den pågældende om registreringen og begrundelsen herfor, samtidig med at registreringen foretages. Told- og Skattestyrelsens afgørelse om en registrering kan af den registrerede indbringes for Datatilsynet, men en klage har ikke opsættende virkning.

Efter stk. 2 undergives oplysninger, der er registreret efter denne bestemmelse, samt oplysninger, der indgår i den sagsbehandling i Told- og Skattestyrelsen, der ligger til grund for en registrering, samme særlige tavshedspligt, som den, der efter skattestyrelseslovens § 37 gælder for oplysninger, som skattemyndighederne bliver bekendt med under varetagelsen af deres arbejde. I langt de fleste tilfælde vil dette følge direkte af bestemmelsen i skattestyrelseslovens § 37, men den foreslåede særlige tavshedspligt vil også omfatte økonomiske og erhvervs-mæssige oplysninger om arbejdsmarkedsbidrag, told og afgifter.

Oplysninger, der er undergivet den særlige tavshedspligt, kan som udgangspunkt ikke videregives til private.

Den registrering, som Told- og Skattestyrelsen kan foretage efter bestemmelsen, er begrænset tidsmæssigt. Det betyder, at en registrering ikke kan foretages

senere end fem år efter, at det forhold, der begrunder registreringen, er konstateret. Ligeledes skal en registrering slettes, når der er forløbet fem år efter, at det forhold, der har begrundet registreringen, er konstateret, medmindre der forinden er nye grunde for en registrering. Konstateres der efterfølgende nye forhold, der begrunder en registrering, løber der en ny fem-årig frist.

Til nr. 2

Forslaget er en redaktionel følge af forslagene under § 2.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås, at forsikringsselskaber, pensionskasser og andre, der forvalter pensionsordninger, fremover årligt skal indberette hvilende pensionsordninger med angivelse af ejerens personnummer.

Efter den gældende § 8 F er der allerede i dag hjemmel til at kræve, at pengeinstitutter til brug for skattemyndighederne indberetter identiteten af ejerne af pensionsordninger, der er omfattet af afsnit I i pensionsbeskatningsloven, herunder hvilende ordninger.

Forslaget har baggrund i et ønske fra de kommunale socialforvaltninger, der i forbindelse med udbetaling af kontanthjælp har behov for at vide, om den pågældende klient har let realiserbar formue, f.eks. pensionsordninger, hvor kapitalværdien af ejeren helt eller delvis kan kræves udbetalt før tiden.

De nævnte livsforsikringsselskaber og pensionskasser m.fl. indberetter i forvejen indbetalinger til og udbetalinger fra sådanne ordninger, men i de tilfælde, hvor ordningen så at sige er hvilende, vil de årligt indberettede oplysninger ikke medtage sådanne hvilende ordninger.

Der er i de gældende bestemmelser i §§ 8 B og 8 F mulighed for at dispensere for indberetningspligten, såfremt det for enkelte institutter måtte vise sig særlig vanskeligt at opfylde indberetningskravet fuldt ud.

På baggrund af de foreslåede indberetninger er det tanken, at de statslige told- og skattemyndigheder danner en samlet pensionsoversigt fordelt på ejerens personnummer, en oversigt der kan stilles til rådighed for de kommunale socialforvaltninger.

Ved klientens henvendelse til socialforvaltningen, vil det herefter i registret kunne oplyses, om den pågældende er ejer af en pensionsordning og hvilken art, ordningen henhører under.

Den kommunale sagsbehandler og klienten må med støtte i denne oversigt skabe klarhed over, om ordningen har en kapitalværdi, der kan kræves udbetalt, og om den i givet fald har en størrelse som kan få indflydelse på kontanthjælpen.

Socialforvaltningens kontrolbehov anses for at være dækket ved adgangen til en personnummeroversigt, hvoraf det fremgår, at der for et personnummer findes en ordning (eller flere) i det (eller de) pensionsinstitutter. Oversigten indeholder ikke specifikke oplysninger om, hvad ordningens værdi er på det relevante tidspunkt, eller om der overhovedet kan komme penge til udbetaling. Efter almindelige forvaltningsretlige principper må socialforvaltningens klienter selv oplyse størrelsen af eksisterende pensionsordninger.

Til nr. 5

Efter skattekontrollovens § 13 straffes for skattesvig den, der med forsæt til at unddrage det offentlige skat afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om en person er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberening. Straffen er bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år. Ved grov uagtsomhed er straffen bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte.

Strafansvaret efter § 13 omfatter ikke kun den skattepligtige, men kan pålægges enhver, der afgiver de pågældende oplysninger.

Hvis en person, der er medvirkende til skattesvig, ikke direkte er omfattet af § 13, vil forholdet kunne være omfattet af reglen om medvirken i straffelovens § 23. Bestemmelsen i § 23 finder anvendelse på alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen.

Som anført ovenfor i de almindelige bemærkninger under afsnit 3 har det i praksis givet anledning til tvivl, i hvilket omfang straffelovens § 23 kan anvendes som grundlag for strafansvar for personer, der ikke direkte er omfattet af personkredsen i skattekontrollovens § 13. Dette har ført til, at domstolene har været tilbageholdende med at statuere medvirkensansvar for personer, hvis bistand til skattesvig ikke har haft nær tilknytning til selve afgivelsen af de urigtige oplysninger.

Det foreslås derfor, at der i skattekontrollovens § 13, stk. 1, indsættes en udtrykkelig henvisning til straffelovens § 23. Herved præciseres, at de almindelige medvirkensregler finder anvendelse i fuldt omfang i forbindelse med skattesvig. Bestemmelsen vil bl.a. indebære, at handlinger, der består i at udarbejde opgørelser (f.eks. om omsætning, lagerbeholdning m.v.), der senere anvendes som grundlag for angivelser overfor skattemyndighederne, vil falde inden for området for medvirken.

Det skal fremhæves, at det ikke hermed er hensigten at udelukke anvendelsen af et medvirkensansvar i

forhold til de øvrige straffebestemmelser i skattekontrolloven, der ikke indeholder en udtrykkelig henvisning til straffelovens § 23.

Ud over, at der objektivt skal foreligge en medvirken i form af tilskyndelse, råd eller dåd, kræver et strafansvar for medvirken endvidere, at der foreligger subjektiv dækning (tilregnelser). Efter forslaget er medvirkensansvaret ikke begrænset til forsætlige forhold. Der vil også kunne straffes for medvirken i tilfælde af grov uagtsomhed, jf. skattekontrollovens § 13, stk. 2.

Om forholdet mellem medvirkensreglen og de foreslåede nye bestemmelser i § 13 B og § 13 C henvises til de almindelige bemærkninger ovenfor og til bemærkningerne nedenfor til nr. 6.

Til nr. 6 (f.s.v.a. forslaget til § 13 B i skattekontrolloven)

Efter forslaget til § 13 B straffes den, der som led i virksomhed forsættligt udsteder en faktura med et urigtigt indhold eller udsteder anden urigtig dokumentation for levering eller aftagelse af varer eller ydelser, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, hvis dokumentationen er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde.

Udstedelse af dokumenter, der er falske eller som indeholder urigtige oplysninger, kan være strafbart efter en række bestemmelser. Brug af et falsk dokument er strafbart efter straffelovens § 171. Efter straffelovens § 163 straffes den, der til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver urigtig erklæring eller bevidner noget, som den pågældende ikke har viden om. Og efter momsloven er der strafsanktionerede særlige regler om pligt til at udstede faktura.

Den foreslåede bestemmelse i § 13 B omfatter kun udstedelse af urigtige fakturaer m.v., når dette sker »som led i virksomhed«, uanset om virksomheden drives personligt, af et selskab eller af en anden juridisk person. Ved forståelsen af ordet »virksomhed« er det skattelovgivningens almindelige virksomhedsbegreb, som dette forstås andre steder i skattekontrolloven, der finder anvendelse.

Det er uden betydning for bestemmelsens anvendelse, om det er virksomhedsejeren, ansatte eller andre med tilknytning til virksomheden, der udsteder den urigtige dokumentation.

Er udstedelsen ikke sket som led i virksomhed, og fremtræder dokumentationen heller ikke som sådan, falder forholdet uden for § 13 B. I så fald vil udstederens medansvar for modtagerens eventuelle skattesvig

bero på den almindelige medvirkensbestemmelse i skattekontrollovens § 13, jf. straffelovens § 23, jf. forslagens § 1, nr. 5.

Den dokumentation, det efter § 13 B er strafbart at give et urigtigt indhold, er dokumentation for levering eller aftagelse af varer eller ydelser. Dokumentationen kan eksempelvis have karakter af en faktura, en afregningsmiddel eller en kreditnota. Dokumentationen vil sædvanligvis indeholde oplysninger om karakteren og mængden af de varer eller ydelser, der er disponeret over, identifikation af leverandør og aftager, dato og eventuelt prisen.

Udtrykket »varer eller ydelser« dækker såvel fysiske genstande, herunder valuta, som ydelse af arbejdskraft.

Dokumentationen skal være egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette skal forstås med den begrænsning, der ligger i, at urigtigheden i dokumentationen skal kunne påvirke opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Indeholder en faktura, der udstedes til en erhvervsdrivende, og som er egnet til at indgå i den pågældendes skatteregnskab, f.eks. en forkert dato, vil forholdet således kun være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 13 B i det omfang, den urigtige dato har betydning for opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Strafansvaret omfatter såvel urigtig dokumentation udstedt på papirmedium som urigtig dokumentation udstedt på anden måde, f.eks. elektronisk.

Som anført ovenfor i de almindelige bemærkninger er overtrædelsen af § 13 B fuldbyrdet ved udstedelsen af den urigtige dokumentation, og det er uden betydning, om modtageren efterfølgende faktisk anvender dokumentationen til at begå skattesvig med.

Er betingelserne for at anvende § 13 B opfyldt, forudsættes det, at der ikke samtidig bliver tale om at straffe for medvirken til skattesvig, selv om betingelser herfor isoleret set måtte være opfyldt. Dette har bl.a. den virkning, at straffelovens § 289 i sin nugældende affattelse ikke vil kunne anvendes i sådanne tilfælde.

De subjektive betingelser for overtrædelse af § 13 B, stk. 1, er forsæt til alle led i gerningsindholdet. Selv om forsætskravet efter ordlyden alene er knyttet til udstedelsen af den urigtige dokumentation, gælder forsætskravet således også i relation til dokumentationens egnethed til at blive anvendt ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Forsætskravet vil her være opfyldt, hvis den pågældende forstår, at dokumentationen er egnet til at blive anvendt på den nævnte måde.

I § 13 B, stk. 2, er der hjemmel til at straffe i tilfælde af grov uagtsomhed.

Til nr. 6 (f.s.v.a. forslaget til § 13 C i skattekontrolloven)

Efter forslaget til § 13 C straffes den, der som led i virksomhed aftager varer eller ydelser på sådanne fordelagtige vilkår, at den pågældende aftager indser, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sine forpligtelser til rettidigt at selvangive vederlaget eller til rettidigt at afregne skyldig skat eller indeholdt skat eller arbejdsmarkedsbidrag.

Udtrykket »varer eller ydelser« dækker såvel fysiske genstande, herunder valuta, som ydelse af arbejdskraft.

Det er alene aftagelse af »sorte« varer eller ydelser, når dette sker som led i virksomhed, der kriminaliseres. For så vidt angår indholdet af begrebet »virksomhed« henvises til bemærkningerne ovenfor til skattekontrollovens § 13 B.

Spørgsmålet, om private kan ifalde straf for aftagelse af »sorte« varer eller ydelser, må således som udgangspunkt afgøres efter den almindelige bestemmelse om medvirken i straffelovens § 23, jf. skattekontrollovens § 13, idet et ansvar efter skattekontrollovens § 13 C er udelukket.

Afgørende for, om der kan ifaldes ansvar efter § 13 C, er, om aftagelsen af de »sorte« varer eller ydelser er sket på sådanne fordelagtige vilkår, at aftageren - det vil sige den, som erhverver en ret over varen eller ydelsen - indser, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sine forpligtelser efter skattelovgivningen.

Det forudsættes, at bestemmelsen alene anvendes i tilfælde, hvor leverandøren eller yderen efterfølgende faktisk har overtrådt sine forpligtelser efter skattelovgivningen.

Bestemmelsens anvendelse af ordet »indser« dækker det traditionelle strafferetlige forsætsbegreb.

Idet baggrunden for bedømmelsen af aftagerens tilregnelser normalt er de vilkår, som aftagelsen er sket på, må der foretages en markedsræssig vurdering af vilkårene omkring aftagelsen. Relevante momenter ved vurderingen af, om vilkårene er særligt fordelagtige, vil bl.a. være pris, forkert fakturaindhold samt atypiske vilkår, herunder vilkår om, at der ikke skal indeholdes A-skat.

Særligt vedrørende priser bemærkes, at priser under særlige omstændigheder kan ligge under de markedspriser, der ville gælde under normale forhold, f.eks. et nødvendige firmas lagersalg eller særlige introduktionstilbud for at komme ind på markedet. Afvigelser fra normale markedspriser kan således være en indi-

kator, men det vil bero på en konkret bedømmelse i den enkelte sag, hvilken betydning markedsprisen har i relation til tilregningsbeviset.

De forpligtelser, som aftageren skal indse, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde, er pligten til rettidigt at selvangive vederlaget eller rettidigt at afregne indeholdt eller skyldigt skat eller arbejdsmarkedsbidrag. Det er en væsentlig del af lovforslagets formål at søge gruppen af potentielle aftagere af varer eller ydelser, hvor vederlaget ikke vil blive opgivet til skattevæsenet, reduceret, hvorfor dette er et hovedområde for bestemmelsens anvendelse.

Såfremt aftageren modtager en arbejdsydelse fra en person i en situation, hvor der foreligger et egentligt ansættelsesforhold mellem aftager og yder, og der udbetales A-indkomst uden samtidig indeholdelse af A-skat, vil forholdet være omfattet af bestemmelsen i kildeskattelovens § 74 om indeholdelsespligt, herunder af dens kvalificerede bestemmelse. Modtages arbejdsydelsen samtidig på sådanne fordelagtige vilkår - typisk en lav løn - at aftageren indser, at den ansatte ikke vil opgive vederlaget overfor skattevæsenet, straffes der tillige efter § 13 C. Hvis dette ikke er tilfældet, vil der alene kunne pålægges strafansvar efter kildeskattelovens § 74.

Et andet eksempel er de tilfælde, hvor aftageren modtager en arbejdsydelse fra ansatte i en anden virksomhed til så fordelagtig en pris, at aftageren indser, at den pågældende virksomhed ikke vil opfylde sine forpligtelser til at indeholde skat eller arbejdsmarkedsbidrag. Hvor der således ikke foreligger et egentligt ansættelsesforhold mellem aftageren og yderen af arbejdskraften fra den anden virksomhed, vil aftageren alene kunne straffes efter § 13 C.

Begås handlingen af grov uagtsomhed, straffes efter stk. 2 med bøde.

Til nr. 7

Efter bestemmelsen kan juridiske personer som sådan ifalde strafansvar efter skattekontrollovens § 13 B og § 13 C.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslagene under § 1, nr. 6.

Til § 2

Til nr. 1

Efter kildeskattelovens § 57, stk. 1, er skatteministeren bemyndiget til at fastsætte regler for indeholdelsespligtiges angivelse af indeholdt A-skat.

Med den foreslåede ændring af § 57, stk. 1, vil angivelsespligten fremover ikke kun omfatte angivelse af indeholdt A-skat, men også angivelse af personnumrene på de, der har fået udbetalt eller godskrevet A-indkomst i den foregående A-skatteperiode. Efter bestemmelsen vil *alle* indeholdelsespligtige fremover skulle angive personnumre.

Skatteministeren bemyndiges dog til at fritage grupper af indeholdelsespligtige fra at identificere modtagere af A-indkomst.

Angivelsen skal som hidtil indgives, uanset om der i A-skatteperioden er indeholdt A-skat eller ej.

Eksempelvis skal en arbejdsgiver, der alene har beskæftiget lønmodtagere med frikort, foretage angivelse af, at der ikke er indeholdt A-skat samt angivelse af lønmodtagernes personnumre.

Angivelsen kan foretages manuelt på papirmedium eller elektronisk.

Efter gældende ret skal angivelse af indeholdt A-skat foretages månedligt, medmindre den indeholdelsespligtige er sat på forkortet afregning. Ved månedlige angivelser er betalingsfristen den 10. i den følgende måned. Lovforslaget ændrer ikke herpå, hvorfor angivelsen af personnumre skal afgives inden udløbet af denne frist.

Er den indeholdelsespligtige sat på forkortet afregning, vil den indeholdelsespligtige ikke kunne angive personnumrene samtidig med angivelsen af indeholdt A-skat, idet personnumrene skal angives for en måned ad gangen.

Til nr. 2

Indgives en angivelse ikke rettidigt, skal der betales en afgift til staten. Afgiften udgør 1 pct. af den A-skat, der skal indbetales for den pågældende periode, dog mindst 500 kr. og højst 1.100 kr. Skal den indeholdelsespligtige ikke indeholde A-skat for den pågældende periode, udgør afgiften i gentagelsestilfælde 500 kr., medmindre der er forløbet mere end to år, siden den indeholdelsespligtige har indgivet en nul-angivelse for sent.

Det foreslås, at der i de tilfælde, hvor angivelsen af indeholdt A-skat er foretaget rettidigt, men angivelsen af personnumre mangler eller er mangelfuld, kun skal betales en afgift på 500 kr., uanset størrelsen af den indeholdte A-skat, og at afgiften i disse tilfælde er 0 kr., hvis den indeholdelsespligtige ikke har angivet indeholdt A-skat eller personnumre for sent inden for en forudgående to-årig periode.

Til nr. 3

Efter bestemmelsen kan oplysninger om indeholdt A-skat og personnumre i angivelserne stilles til rådighed.

hed for statslige og kommunale myndigheder med henblik på skatteadministration, inddrivelse af ydelser til det offentlige og kontrol af udbetalinger fra det offentlige. Endvidere kan oplysningerne stilles til rådighed for statsanerkendte arbejdsløshedskasser med henblik på kontrol med udbetaling af dagpenge m.v.

Til § 3

Til nr. 1 (f.s.v.a. forslaget til § 81, stk. 4 i momsloven).

Efter momslovens § 81, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelserne i medfør af forskrifterne til momsloven. Efter bekendtgørelse nr. 1090 af 23. december 1998 om merværdiafgiftsloven (momsloven) er der således bødestraf for manglende overholdelse af fakturakravene.

Efter momslovens § 81, stk. 3, straffes for moms-
svig den, der med forsæt unddrager statskassen afgift eller uberettiget opnår udbetalinger. Straffen er bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Ved grov uagtsomhed er straffen bøde.

Ved den foreslåede § 81, stk. 4, i momsloven, der er parallel med forslaget til § 13 B i skattekontrolloven, præciseres strafansvaret for udstedelse af urigtige fakturaer eller afgregningsbilag for levering af varer eller ydelser.

Bestemmelsen omfatter ethvert tilfælde, hvor udstederen forsætligt udsteder en urigtig faktura m.v. og samtidig har en forståelse af, at den pågældende urigtige dokumentation er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af et afgiftstilsvær. Ved bedømmelsen af udstederens tilregnelser finder den almindelige strafferetlige forsætslære anvendelse.

Der findes allerede i momslovens § 52 bestemmelser om udstedelse af fakturaer, og det fremgår af momslovens § 81, stk. 1, at overtrædelse af disse bestemmelser medfører bødestraf. Årsagen til, at der ved den foreslåede bestemmelse i momslovens § 81, stk. 4, ved forsætlige forhold hjemles mulighed for pålæggelse af straf i form af hæfte eller fængsel indtil 2 år, er, at der her er tale om kriminalisering af en særlig kvalificeret form for udstedelse af urigtige fakturaer m.v., der kan medføre moms-
svig, hvorimod bestemmelsen i § 52 alene har karakter af en ordensfor-
skrift.

Til nr. 1 (f.s.v.a. forslaget til § 84, stk. 5, i momsloven).

Efter bestemmelsen straffes den form for medvirken til afgiftsunddragelse, der består i aftagelse af varer eller ydelser på sådanne vilkår, at den pågældende

indser, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sin forpligtelse til at angive vederlaget i momsregnskabet eller betale moms af vederlaget.

Bestemmelsen er parallel med forslaget til § 13 C i skattekontrolloven, jf. § 1, nr. 6.

Til § 4

§ 16 b, stk. 6, vedrører den rullende systemnedlukning af ældste SLUT-år, hver gang et nyt SLUT-år iværksættes.

Indkomståret 1987 er det første år, der indgår i den rullende nedlukning. Ved reguleringen i maj 2000 indgår indkomståret 1987 for sidste gang, idet år 2000 er »...det år, der ligger tretten år efter indkomstårets udløb«. At 1987 er valgt, har tekniske såvel som administrative årsager. I teknisk henseende er indkomståret 1987 bekvemt, idet SLUT87 er det første år, der uden systemmæssige ændringer er operationelt efter årtusindskiftet. Det kan derfor uden problemer indgå i reguleringen år 2000. I administrativ henseende er en maskinel sekvens på tretten år ikke upraktisk, idet antallet af sager, der løbende vil overgå til manuel behandling som følge af den systematiske nedlukning, forventes at ligge på et meget beskedent niveau.

Reguleringen efter § 16 b sker » på grundlag af en opgørelse foretaget hvert år pr. 1. maj«. I realiteten er de data, som indgår i reguleringen, registreret op til en måned før. Denne kronologiske forskydning har sin rent tekniske årsag i det forhold, at den edb-mæssige behandling af kommunale indberetninger til SLUT-systemet, kommunale indberetninger vedrørende betalingerne til KOBRA og den efterfølgende afvikling af de tilknyttede SLUT-, KOBRA- og fordelingskørsler ikke kan gennemføres på en gang. Det skal ske i en fast rækkefølge. Denne systematik vil blive opretholdt i forbindelse med den rullende nedlukning.

En konsekvens af nedlukningen er, at alle skatter og betalinger vedrørende lukkede år over for borgerne afregnes af staten, og at der ikke efterfølgende vil ske en afregning af beløbene mellem staten og kommunerne. Der er med andre ord tale om, at staten overtager hele risikoen i relation til ændringer i beregnede skatter og betalingen heraf.

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1999.

Dette medfører, at adgangen til at registrere fysiske og juridiske personer, der har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab, har virkning for sådanne forhold, der er konstateret efter udgangen af juni 1994, jf. § 1, nr. 1.

F. t. l. vedr. skattekontrolloven m.v.

Dette ikrafttrædelsestidspunkt medfører endvidere, at de foreslåede bestemmelser i skattekontrollovens § 13 B og momslovens § 81, stk. 4, har virkning for fakturaer og anden urigtig dokumentation, der udstedes efter lovens ikrafttræden, jf. § 1, nr. 6, og § 3.

Tilsvarende har de foreslåede bestemmelser i skattekontrollovens § 13 C og momslovens § 81, stk. 5, virkning for varer eller ydelser, der aftages efter lovens ikrafttræden, jf. § 1, nr. 6, og § 3.

Idet de foreslåede ændringer af kildeskattelovens § 57 retter sig til kildeskattebekendtgørelsen, vil virkningstidspunktet skulle reguleres i denne, jf. § 2. Denne ændring påregnes foretaget med virkning fra den 1. januar 2000.

I forlængelse heraf er den foreslåede ophævelse af skattekontrollovens § 7 C, jf. forslaget § 1, nr. 2, tilagt virkning fra den 1. januar 2000.

De foreslåede ændringer i kommuneskattelovens § 16 b har virkning fra og med den afregning, der foretages i 2000, jf. § 4.

Skæringsdato for den lukning af de maskinelle personskattesystemer, der er besluttet vedrørende indkomstårene 1970 til og med 1986, er den 1. august 1999, hvorved der sikres, at indberetninger til SLUT-systemet kan være systemmæssigt færdigbehandlet inden årtusindskiftet. I praksis gælder det de situationer, hvor en indberetning af en ligningsmæssig ændring resulterer i en restskat til betaling i tre rater. Optrækningerne, der udskrives i denne situation, skal være dateret inden årtusindskiftet, det vil sige i månederne september, oktober og november 1999.

Reguleringen efter § 16 b foretages på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. august i 1999. Det er nødvendigt at foretage en kronologisk forskydning, og i realiteten er det oplysningerne, som de foreligger i løbet af juli, der indgår i reguleringen. Opgørelsen af beløbene vil ske i maj 2000 og gå til afregning i oktober, november og december år 2000.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 5. august 1998, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1056 af 23. december 1998, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 D indsættes:

»§ 6 E. Efter skatteministerens nærmere bestemmelse kan direktøren for Told- og Skattestyrelsen, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter, indhente oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervs-mæssige forhold i elektronisk form fra andre offentlige myndigheder med henblik på register-samkøring.

Stk. 2. Resultatet af registersamkøringen kan, i det omfang det anses for at være af væsentlig betydning for opgørelse eller inddrivelse af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter, videregives til statslige told- og skattemyndigheder eller til kommunale skatte- eller inddrivelsesmyndigheder.

§ 6 F. Med henblik på at imødegå overtrædelser af lovgivningen om skatter og andre ydelser til det offentlige kan Told- og Skattestyrelsen oprette et register over fysiske og juridiske personer, der har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter.

Stk. 2. Registrerede oplysninger og oplysninger hos Told- og Skattestyrelsen, der ligger til grund for en registrering, er omfattet af tavshedspligten efter skattestyrelseslovens § 37.

Stk. 3. Registrering kan ikke foretages eller opretholdes mere end fem år efter, at det forhold, der begrunder en registrering, er konstateret.«

Gældende formulering

§ 7 C. Skatteministeren kan efter aftale med socialministeren fastsætte regler, hvorefter indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven vedrørende A-skat skal foretage månedlige indberetninger til de statslige told- og skattemyndigheder af personnumrene (CPR-nr.) på de personer, den indeholdelsespligtige har udbetalt A-indkomst til i den foregående kalendermåned. Indberetningspligten består i givet fald, uanset om der er foretaget indeholdelse af A-skat i udbetalingen eller ej.

Stk. 2. Skatteministeren kan efter aftale med arbejdsministeren fastsætte regler, hvorefter statsanerkendte arbejdsløshedskasser skal foretage løbende edb-indberetninger af personnumrene på dagpengemodtagere i den foregående ydelsesperiode.

Stk. 3. Sker indberetning efter stk. 1 og 2 ikke rettidigt, skal den indberetningspligtige betale en afgift til staten på 500 kr. Reglerne i kildeskatteloven om redegørelse for indeholdelsen efter kildeskattelovens § 57, jf. kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 3 og 4, og §§ 85 og 86, finder tilsvarende anvendelse på indberetninger efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2, der modtages af de statslige told- og skattemyndigheder, kan i elektronisk form stilles til rådighed for statslige og kommunale myndigheder og for statsanerkendte arbejdsløshedskasser med henblik på kontrol af udbetaling af offentlige ydelser og dagpenge m.v. bl.a. ved hjælp af registersamkøring. Oplysningerne kan ligeledes stilles til rådighed for statslige og kommunale myndigheder med henblik på skattekontrol eller med henblik på myndighedernes arbejde med at opkræve restancer til det offentlige.

§ 8 B. Forsikringssselskaber skal efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, til brug ved skatteligningen hvert år uden opfordring give de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger til identifikation af forsikrings-tager samt oplysning om:

- 1) forfaldne såvel som indbetalte forsikringspræmier og indskud én gang for alle til forsikringer, der omfattes af afsnit I og II i lov om beskatningen af pensionsordninger m.v.,

2)-9) - - -

Stk. 2-6. - - -

Lovforslaget

2. § 7 C ophæves.

3. I § 8 B, stk. 1, og § 8 F, stk. 1, udgår: »til brug ved skatteligningen«.

4. I § 8 B, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »pensionsordninger m.v.«: »samt om eksistensen af sådanne ordninger, hvortil der ikke er foretaget indbetaling.«.

Gældende formulering

§ 8 F. Banker og sparekasser m.v., der forvalter pensionsordninger, som omfattes af afsnit I i lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., skal efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, til brug ved skatteligningen hvert år uden opfordring give de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger til identifikation af ejeren af pensionsordningen samt oplysning om:

- 1) ordningernes nærmere indhold og om eventuelle ændringer heri,
- 2) indbetalte bidrag og indskud én gang for alle,
- 3) udlodninger som nævnt i nævnte lovs § 30, stk. 2-4,
- 4) udbetalinger hidrørende fra ordninger som nævnt i nævnte lovs § 11 A, herunder om påbegyndelse af og ændringer i sådanne udbetalinger,
- 5) udbetalinger i henhold til indeksskontrakter, der er oprettet i medfør af lov om pristalsreguleret aldersdomsforsikring og aldersdomsopsparing,
- 6) udbetalinger af beløb, der omfattes af § 29 i nævnte lov, og
- 7) udbetalinger af beløb, der omfattes af nævnte lovs §§ 25-28, og om dispositioner af den i lovens §§ 30-31 nævnte karakter, for så vidt dispositionen er pengeinstituttet bekendt.

Stk. 2-4. - - -

§ 13. Den, der med forsæt til at unddrage det offentlige skat, afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om en person er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegning, straffes for skattesvig med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. - - -

Lovforslaget

5. I § 13, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»På samme måde straffes medvirken til skattesvig, jf. straffelovens § 23.«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 18. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar for overtrædelse af § 11 A, stk. 1, 6 og 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for overtrædelse af § 13 og § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 23. Af bøder efter §§ 13, 15 og 16 tilfalder der vedkommende kommune og amtskommune andele fastsat efter forholdet imellem de skattebeløb, som det strafbare forhold vedrører.

6. Efter § 13 A indsættes:

»§ 13 B. Den, der som led i virksomhed forsætligt udsteder en faktura med et urigtigt indhold eller udsteder anden urigtig dokumentation for levering eller aftagelse af varer eller ydelser, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, hvis dokumentationen er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde.

§ 13 C. Den, der som led i virksomhed aftager varer eller ydelser på sådanne fordelagtige vilkår, at den pågældende indser, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sine forpligtelser til rettidigt at selvangive vederlaget eller til rettidigt at afregne skyldig skat eller indeholdt skat eller arbejdsmarkedsbidrag, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde«.

7. I § 18 indsættes efter »§ 13«: », § 13 B, § 13 C«.

8. I § 23 indsættes efter »§§ 13«: », 13 B, 13 C«.

§ 2

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 10. oktober 1998, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1033 af 23. december 1998, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

§ 57. Efter nærmere af skatteministeren fastsatte regler skal de indeholdelsespligtige over for skattemyndighederne indgive angivelse for indeholdelserne.

Stk. 2. Såfremt den i stk. 1 nævnte angivelse ikke er indgivet rettidigt, og A-skattetilsvaret er positivt, skal den indeholdelsespligtige betale en staten tilfaldende afgift på 1 pct. af det beløb, som skal indbetales for den pågældende periode. Afgiften skal dog sammen med afgift efter § 13 A, stk. 2, 2. pkt., i lov om en arbejdsmarkedsfond mindst udgøre 500 kr. og kan højst udgøre 1.100 kr. I tilfælde, hvor A-skattetilsvaret er nul, skal der i gentagelsestilfælde betales en afgift på 500 kr. Der betales dog ikke afgift i tilfælde, hvor A-skattetilsvaret er nul, og der er forløbet mere end 2 år, siden en nul-A-skatteangivelse er indkommet for sent.

Stk. 3. Skatteministeren kan meddele fritagelse for afgift efter stk. 2, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 4. Skatteministeren kan give regler om de indeholdelsespligtiges pligt til at sikre oplysninger til brug ved afgivelsen af de i stk. 1 nævnte redegørelser, herunder pligt til at modtage og opbevare skattekort, notere oplysninger fra bikort og notere navn og adresse m.v. på modtage af A-indkomst, der hverken afleverer skattekort eller foreviser bikort. Skatteministeren kan endvidere give regler om de indeholdelsespligtiges regnskabsførelse vedrørende udbetaling og godskrivning af A-indkomst samt indeholdelse af A-skat.

Lovforslaget

1. § 57, *stk. 1*, affattes således:

»Efter nærmere af skatteministeren fastsatte regler skal de indeholdelsespligtige overfor de statslige told- og skattemyndigheder foretage angivelse af indeholdelsen, herunder identificere ved personnummer de personer, der har fået udbetalt eller godskrevet A-indkomst i A-skatteperioden. Skatteministeren kan fritage grupper af indeholdelsespligtige fra at identificere modtager af A-indkomst i angivelsen.«

2. I § 57, *stk. 2*, indsættes som 5. *pkt.*:

»Er den indeholdte A-skat angivet rettidigt, men mangler angivelsen af personnumre, finder 3. og 4. *pkt.* anvendelse.«

Gældende formulering

Lovforslaget

3. I § 57 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* De statslige told- og skattemyndigheder kan i elektronisk form stille oplysninger fra angivelserne til rådighed for statslige og kommunale myndigheder til brug for skatteadministration, inddrivelse af offentlige fordringer og kontrol af udbetalinger fra det offentlige. Oplysningerne kan endvidere stilles til rådighed for statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser til brug for kontrol med udbetaling af dagpenge m.v.«

§ 3

I merværdiafgiftsloven (momsloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 634 af 23. juli 1997, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 890 af 3. december 1997, § 1 i lov nr. 419 af 26. juni 1998, og senest ved § 5 i lov nr. 1056 af 23. december 1998, foretages følgende ændringer:

§ 81. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1)-6) - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

1. I § 81 indsættes efter *stk. 3* som nye stykker:

»*Stk. 4.* Den, der som led i virksomhed forsætligt udsteder en faktura med et urigtigt indhold eller udsteder anden urigtig dokumentation for levering eller aftagelse af varer eller ydelser, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, hvis dokumentationen er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af et afgiftstilsvar. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde.

Stk. 5. Den, der som led i virksomhed aftager varer eller ydelser på sådanne fordelagtige vilkår, at den pågældende indser, at leverandøren eller yderne ikke vil opfylde sin forpligtelse til at medregne vederlaget til afgiftstilsvaret eller til rettidigt at afregne afgiftstilsvaret, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde«.

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

Gældende formulering

§ 16 b. Efter reglerne i stk. 2-5 foretages der regulering og afregning for alle kommuner.

Stk. 2-5. ---.

*Lovforslaget***§ 4**

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 803 af 6. oktober 1995, som
ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1078 af 20. decem-
ber 1995, § 2 i lov nr. 423 af 26. juni 1998, § 4 i
lov nr. 910 af 16. december 1998 og senest ved
§ 1 i lov nr. 1014 af 23. december 1998, foreta-
ges følgende ændringer:

1. I § 16 b, *stk. 1*, ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-6«.

2. I § 16 b indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Afregning efter stk. 2-5 for et givet
kalenderår foretages sidste gang i det år, der lig-
ger tretten år efter kalenderåret.«

Til lovforslag nr. L 229. Skriftlig fremsættelse (21. april 1999)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven og kommuneskatteloven (Indgreb mod sort arbejde, socialt bedrageri m.v.).

(Lovforslag nr. L 229).

Lovforslaget er - sammen med det lovforslag, som socialministeren fremsætter samtidig hermed - en udmøntning af det led i finanslovsaftalen for 1999, hvor det mellem Regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti blev aftalt, at der igangsættes »initiativer, der kan mindske omfanget af socialt bedrageri og sort arbejde, herunder forbedre mulighederne for registersamkøring og myndighedernes kontrolmuligheder og vilkår vedrørende bevisbyrde.«

Embedsmænd fra Finansministeriet, Justitsministeriet, Socialministeriet, Arbejdsministeriet, Skatteministeriet, Erhvervsministeriet og Økonomiministeriet har i et samarbejde redigeret for en række initiativer, som kan bidrage til at nedbringe omfanget af socialt bedrageri og sort arbejde.

En del af disse initiativer søges gennemført ved nærværende lovforslag.

1. På baggrund af erfaringer med bl.a. selvskabstømmere, konkursryttere, dårlige betalere m.v., der har vist, at en lille del af befolkningen udviser betydelig kreativitet for at undgå at betale skat, foreslås Told & Skat muligheder for at imødegå sådanne initiativer styrket på følgende to måder:

1) Skatteministeren bemyndiges til at indhente oplysninger vedrørende fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervs-mæssige forhold fra andre myndigheders registre med henblik på at samkøre disse op-

lysninger med oplysninger i Told & Skat's egne registre.

2) Told & Skat bemyndiges til at etablere et observationsregister over personer og virksomheder, der efter objektive kriterier har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab. Registrerede oplysninger skal slettes efter 5 år.

2. Hidtil har visse virksomheder indberettet de ansattes personnumre til Told & Skat en gang om måneden. Fra år 2000 sker der en forenkling af dette indberetningssystem. Virksomhederne får herefter muligheden for samtidigt at indberette både de ansattes personnumre og den indeholdte A-skat til Told & Skat. Indberetningen kan ske enten skriftligt på samme blanket eller ved benyttelse af Internettet.

På baggrund af denne forenkling af indberetningssystemet, og med henblik på at begrænse den form for socialt bedrageri, der består i at modtage tilskud fra det offentlige uden samtidig at oplyse om lønindkomst, foreslås der indført en pligt for *alle* indeholdelsespligtige til månedligt at indberette personnumre på modtagere af A-indkomst til Told & Skat.

3. Med henblik på at styrke de sociale myndigheders beregning af kontanthjælp foreslås der indført en pligt for den finansielle sektor til at foretage årlige indberetninger af personnumrene på ejere af hvilende pensionsordninger. I dag skal der som udgangspunkt kun foretages indberetning om pensionsordninger, hvor der i årets løb er foretaget ind- eller udbetalinger.

4. Med henblik på at modvirke en udvikling i retspraksis de senere år, hvorefter domstolene er tilbageholdende med at idømme straf i tilfælde af fjernere former for medvirken til skattesvig, foreslås det præciseret i skattekontrollovens bestemmelse om straf for skattesvig, at straffelovens almindelige regler om straf for medvirken

fuldt ud finder anvendelse i forbindelse med skattesvig.

I forlængelse heraf foreslås endvidere en kriminalisering af virksomheders »medvirken« til skatte- eller afgiftsunddragelse *dels* ved udstedelse af urigtige fakturaer og lignende dokumentation for aftagelse eller levering af varer eller ydelser, *dels* ved aftagelse af »sorte« varer eller ydelser.

Det skønnes, at en gennemførelse af dette lovforslag tillige med det nævnte samtidigt fremsatte lovforslag fra Socialministeriet vil medføre en budgetforbedring på 500 mill. kr. på helårsbasis.

Udover de nævnte initiativer, der er en opfølgning på finanslovsaftalen for 1999, er der medtaget en teknisk ændring af den del af kommuneskatteloven, der vedrører regulering og afregning af kommunale skatter for gamle år mellem staten og kommunerne. Formålet hermed er at reducere de administrative omkostninger, der er forbundet med nedlukningen af det maskinelle kilde-skatte-system for årene 1970 til og med 1986, for bl.a., at undgå at skulle »år 2000-sikre« disse gamle edb-systemer. Samtidig muliggør lovændringen en rullende systemnedlukning fremover. Forslaget fremsættes efter aftale med kommunerne.

Lovforslaget skønnes samlet set ikke at have nævneværdige erhvervsøkonomiske eller erhvervsadministrative konsekvenser.

Det forventes endvidere, at den foreslåede kriminalisering af sort arbejde vil bidrage til at

modvirke konkurrenceforvridning i erhverv med meget sort arbejde.

Det er på baggrund af forskellige vurderingers uensartede resultater fundet hensigtsmæssigt, at lade gennemføre en fornyet analyse med henblik på at verificere byrdeniveauet i forbindelse med ændring af indberetningsordningen. Det forventes, at denne analyse gennemføres i løbet af april måned i et samarbejde mellem Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Told- og Skattestyrelsen.

Det er herefter tanken, at ordningen kun ændres i det omfang, der mellem partierne bag finanslovsforliget er enighed om, at der er et acceptabelt forhold mellem de erhvervsadministrative konsekvenser og de samfundsmæssige gevinster.

Gennemførelse af det samlede lovforslag vurderes at medføre engangsudgifter på i størrelsesordenen 10 mill. kr. og årlige driftsudgifter på i størrelsesordenen 3 mill. kr. til edb-udgifter for Told & Skat. Derudover skønnes forslaget ikke at have administrative konsekvenser for stat eller kommuner.

Forslagets sene fremsættelse skyldes, at det som nævnt er en del af udmøntningen af forliget om finansloven for 1999, og at den nærmere udformning af visse af forslagens bestemmelser har været forholdsvis tidskrævende.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg forslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.